

II Samuel 9:1,8

1 wat goedertierenheid inhoudt (bij David)

2 wat goedertierenheid uitwerkt (bij Mefiboseth)

Gemeente,

Wat heeft dat jongetje veel meegemaakt. Mefiboseth. Toen hij nog jong was. 5 jaar. Toen was er oorlog. Tussen Israel en de Filistijnen. En in die oorlog zijn op één dag zijn vader en zijn opa gestorven. Moet je indenken. Maar daarmee was het niet voorbij. De Filistijnen zouden verder kunnen oprukken. Naar Jeruzalem. Om de hoofdstad in te nemen. En helemaal plat te branden. Dus Mefiboseth moet daar weg. Het paleis uit. De paleistrappen af en weg. Maar hij kan niet vlug genoeg lopen. Zijn oppas helpt hem en pakt hem gauw vast. Opschieten. En dan valt die oppas en Mefiboseth valt ook. En allebei zijn benen breken. En daar kan niks aan gedaan worden. Ze moeten weg. En sindsdien is Mefiboseth verlamd. Het is nooit meer goed gekomen met zijn benen. Vader gestorven, opa is er niet meer. En zelf verlamd. Niet buiten spelen, niet voetballen, niet hardlopen, niet meedoen op het schoolplein. Moet je indenken. Hij is een eind van Jeruzalem terechtgekomen. Bevriende rijke mensen hebben hem daar opgevangen. In Lodebar. Het overjordaanse. Ten Oosten van de Jordaan, terwijl Israel verder ten westen ligt. Wij zouden misschien zeggen in Zeeuws Vlaanderen. Uithoek van het land. En daar woont Mefiboseth nog als David koning wordt. Hij trouwt, hij krijgt minstens één zoon.

Dan zijn we een jaar of 15 verder. David is koning geworden over heel Israel, alle 12 stammen. En in het leven van David is het heel wisselend. Soms is David echt een beeld van de gelovige. Met zijn afdwalen en vallen. Maar soms is David een beeld van de Heere Jezus. En dat is hier heel duidelijk het geval in II Samuel 9. Want David is een heel andere koning dan alle andere koningen. Eerst heeft hij de ark van de Heere naar Jeruzalem laten brengen. Dat voorop en als eerste. Daarna wilde hij eigenlijk een huis, een tempel, voor de ark, voor de HEERE bouwen. Liefde tot de dienst van de HEERE toont David. En alle andere koningen roeiden het vorige koningshuis helemaal uit. Vermoordden heel de familie van hun voorganger. Die moest eens ooit een staatsgreep willen plegen, dan kon je ze beter voor zijn en uit de weg ruimen. Maar Davids houding is heel anders. Dat was al gebleken. Hij had Saul zelf tweemaal gespaard terwijl hij hem zo had kunnen doden. En toen Saul gestorven was, had hij een klaaglied gemaakt. Geen overwinningslied, maar een klaaglied. En toen anderen zijn zoon Isboseth hadden vermoord, had David hen juist streng gestraft. Nee, David is een andere koning. David is een koning van barmhartigheid. Hij is niet uit op de dood, de ondergang

van Sauls familie. Integendeel. Dat geeft hoop. Je zou zeggen, als je familie bent van Saul, probeer het. Ga naar David toe en hij zal je goed behandelen. Want echt, hij is niet uit op de ondergang van het vorige koningshuis. Dus ik zou zeggen, waag het en vraag het. Koning David, ik ben ook familie van Saul, maar u hebt laten blijken geen kwaad in de zin te hebben. Wilt u mij dan ook goed behandelen?

Heeft Mefiboseth dat gedaan? Nee. Mefiboseth is in Lodebar gebleven en heeft niks van zich laten horen of merken. Heeft hij het toch niet helemaal vertrouwd? Heeft hij gedacht: laat mij hier maar met rust, ik heb het hier best naar mijn zin? In elk geval, hij is niet naar de koning toegegaan.

We zeiden al: David is hier een beeld van de Heere Jezus. Van hoe de Heere Jezus koning is. Nadat Hij de vorige koning overwonnen heeft. De satan. Die heeft Hij verslagen aan het kruis. Toen Hij gehoorzaam tot het einde bleef. Vrede met God verwierf. Toen God Hem opwekte uit de dood en Hem koning maakte. Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. En Hij heeft de dienst van de HEERE lief. Hij zoekt het goede voor Gods rijk en Naam. Hij bouwt een huis voor de HEERE: Zijn Gemeente. En: Hij is goed voor familie van de vorige vorst. Voor mensen die de vorst der duisternis tot hun vader hebben. Familie van hem geworden zijn in de zondeval. Voor mensen, u, jou en ik. Die de satan toebehoren. Maar...u hebt vast al wel eens gehoord dat deze Koning Jezus zulke mensen goed doet. Dat Hij er heeft aangenomen in gunst en genade. In de Bijbel, in de kerkgeschiedenis, in je voorgeslacht, vader, moeder, oom, tante, vriend of vriendin. Koning Jezus heeft hen welgedaan. Zo'n Koning is de Heere Jezus. Dat gerucht is vast al tot u doorgedrongen.

Je zou toch zeggen: mensen zullen wel naar deze Koning toekomen. En zich bij Hem aanmelden. Ik ben ook nog familie van de vorst der duisternis. Maar U bent goed voor velen geweest. Wilt U het ook voor mij zijn? Dat loopt dan vast goed af. Maar doen mensen dat? Nee. Mensen blijven liever waar zij zijn en zoals zij zijn. Ver weg bij Hem vandaan. Je zou mogen verwachten dat iedereen die maar vaag van Jezus gehoord heeft wel zou komen op dat goede gerucht, maar nee. We blijven liever op onszelf. Waarom? Och ja, het bevalt je best waar je nou bent en zoals je nou leeft. Genoeg te doen en te beleven. En ja, misschien zijn er ook die het toch niet helemaal vertrouwen: de duivel laat graag slecht van de Heere Jezus denken. Dat Hij echt niet zo gewillig en goed is als anderen zeggen. Dat het nog maar de vraag is of je welkom bent. En mensen komen niet tot Koning Jezus. Van nature geen mens. We zouden alle tijd voorbij laten gaan en ver van God sterven. En dan inderdaad met

de toorn van het Lam te maken krijgen. Zijn toorn omdat we niet gekomen zijn. Hij toornt niet als zondaren wel komen, maar toornt als en omdat zij niet gekomen zijn. Als het hierbij blijven zou, zou niemand zalig worden. Want er is niemand die tot Jezus komen wil en zal. Tot niet één toe. We blijven liever ver van God in ons verderf, dan dat wij komen tot Christus om behoud.

1 wat goedertierenheid inhoudt

Maar...maar...hoe komt het dan dat er toch mensen zijn die wel gekomen zijn? Dat er een Kerk is die tot Hem kwam, in Hem blijft en met Hem leeft? Nou, dat zien wij in II Samuel 9 ook! Mefiboseth is niet naar David gekomen, maar David wil graag weldadigheid doen. Letterlijk staat er: goedertierenheid. David wil zijn verbond nakomen. Dat had hij met Jonathan gesloten en toen had hij beloofd: Jonathan, als ik koning ben zal ik jouw nageslacht niet uitroeien, maar wél doen. (I Samuel 20:15) En nu lijkt het dat je kan zeggen: nou daar komt David makkelijk vanaf. Niemand lijkt er te zijn die hieronder valt dus dan houdt het op. Maar David wil zo graag weldadigheid, goedertierenheid doen. Daarom vraagt hij het: is er toch niet nog één of meer aan wie ik mijn verbond kan houden? Ik wil zo graag goedertierenheid bewijzen. Zij laten wel niks van zich horen, maar ik wil van mij laten horen. Zij blijven wel van mij vandaan, maar ik wil ze graag bij mij hebben en laten komen.

Zijn er zulke Davids in de kerk? Die ook zo graag weldadigheid willen doen? Ouderen willen bezoeken, zieken een kaart sturen, aan instellingen willen geven, willen zorgen voor kinderbijbels ? Davids, die zo graag wél willen doen aan anderen?

David ziet Mefiboseth voor zich liggen. En dan doet David uit de doeken hoe Hij dat voor zich ziet, goedertierenheid bewijzen. Hij krijgt de akkers van zijn vader Saul terug. En Hij mag brood eten aan des konings tafel. Twee dingen dus. David geeft koninklijke bezittingen. Wat aan Saul had toebehoord. Het koninklijk erfgoed. Dat overgegaan was op David. Maar die geeft het weer terug aan Mefiboseth. En brood eten aan des konings tafel dat houdt in: vers 11, als één de zonen van de koning behandeld worden. Als kind te worden aangenomen. Daar hoort dan bij het eten aan de tafel van de koning, maar daar zal het niet bij blijven: hij zal als kind in huis zijn en aan huis zijn. David zal als vader voor hem zijn en hij zal als prins behandeld worden door de koning.

En hier zien wij het duidelijkste hoe de trekken van de Heere Jezus in David glanzen. Dat is nou precies wat in Zijn hart is. Hij wil goedertierenheid bewijzen. Daarin wil Hij Zichzelf verheerlijken. En dat woord goedertierenheid dat doet denken aan de Heilige Doop. Want in de kinderdoop toont de Heere Zijn goedertierenheid. Mensen, zondaren, die niet willen en er niet op zitten te wachten, zegt en toont Hij: Ik wil goedertierenheid bewijzen. U, jou. En Hij gedenkt Zijn verbond en Hij zegt vanmorgen: Ik wil u, jou goedertierenheid bewijzen. Gedoopt of ongedoopt in de kerk. Ik wil u goedertierenheid bewijzen. Mijn verbond

gedenken. En Ik stel er Mijn eer in om dat verbond om te zetten in daden. In het bewijzen van goedertierenheid. U zocht het niet, maar Ik wel. U wilde er niet voor komen, maar Ik kom tot u.

En ik bewijs u goedertierenheid. Wat dat inhoudt bij Koning Jezus? Dat Hij koninklijke goederen wil uitdelen. Aan u, aan jou. De hemel en de aarde zijn het koninklijk goed. En alles wat daarin zal zijn. De eeuwige erfenis. Het leven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Een onvergankelijke, onbevlekkelijke, onverderfelijke erfenis. Waar geen ziekte of verdriet, geen rouw of gemis, geen geklaag of gebrek zal zijn. En waar alles vol is van de heerlijkheid en lof des Heeren. En wat Hij daar nu al van geeft als opbrengst: de Heilige Geest, Die hemelse liefde, hemelse vreugde, en hemelse heiligheid geeft. Leven met de Heere. Daar heb je voor elke dag meer dan genoeg aan. Je kunt het niet op. En Ik zal u als kind behandelen. U krijgt Mij als Vader. Verzoend Vader. En Ik zal u te eten geven. Ik weet wat u nodig hebt. Ik weet wat van Mijn maaksel is te wachten. Ik weet wat u nodig hebt om het geloof te behouden. En Ik zal u verzorgen als Mijn kind. In de doop bevestigt Hij dat Hij ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt.

Echt Ik wil het u geven. Ik wil u goedertierenheid bewijzen. Al de beloften van de Heilige Doop, van Mijn verbond aan u vervullen. Daar stel Ik Mijn eer in, daar heb ik Mijn behagen in. Hoe is het mogelijk! Zelf niet gezocht en niet gekomen, maar Hij zoekt en komt. En hoe en waarmee! Wil Hij dat ook mij geven? Mij betonen? Ja! Zonder enige grond in mij. Zonder enige hoedanigheid die het ernaar maakt. Het is alleen vanuit Zijn goedertierenheid. Hij heeft het verzegeld met de Heilige Doop. Om te betonen: echt, het is waar. Het is ook aan jou waar! Laat het u welgevallen, laat u erdoor begenadigen. Laat u erdoor zaligmaken. Onvoorwaardelijk. En helemaal vanuit Hem. Waarom zou u Mij niet vertrouwen? Waarom zou U Mijn goedheid verdenken? Waarom zou u denken dat Ik niet alles meebreng? Dat er toch nog meer moet zijn?

2 wat goedertierenheid uitwerkt

Als dat je hart raakt, als dat je inwint, als je door Zijn Geest daarvoor buigt en Hem vertrouwt. Luister dan naar Mefiboseth. Wat is uw knecht dat gij omgezien hebt naar een dode hond als ik ben? Dat klinkt best heftig. Maar daar zien we wat goedertierenheid doet. Wat vrucht is van genade. Kijk, wat Mefiboseth voor die tijd heeft gedacht of gevoeld daar zegt de Bijbel niet zo veel van. Hij wist dat andere koningen het geslacht van hun voorganger uitroeiden. Maar zouden die knechten niks verteld hebben van Davids goede bedoeling? Zouden die knechten verzwegen hebben dat David had gevraagd naar iemand om weldadigheid

te bewijzen? Zou er geen hoop in Mefiboseth's hart gekomen zijn? Zouden Gods knechten mogen zwijgen over wat er in het hart van hun Koning is? Zouden die de indruk mogen wekken dat het met Hem nog alle kanten op kan? Hij kan je als Hij je roept redden, maar Hij kan net zo goed met je willen afrekenen? Zouden Gods knechten dat in het ongewisse moeten laten? Nee vast niet. Wat Mefiboseth gedacht heeft voor zijn ontvangst, dat weet ik niet. Wat een zondaar allemaal ervaart voor Zijn ontvangst, dat weet ik niet, dat ken best verschillend zijn. Denk maar aan Levi of Zacheus in het NT. "Waren zij klaar om Jezus te ontvangen? In elk geval was Jezus klaar om hen (en u!) te ontvangen!" (ds A. Beens)

Maar wat ik wel weet, wat de Schrift wel zegt is wat je ervaart na je ontvangst bij de Heere. Nadat de Heilige Geest je inwon voor dat machtige Evangelie. Wat is uw knecht dat gij omgezien hebt naar een dode hond als ik ben? Een dode hond. Een hond. Dan denk je aan lief dier. Je huisdier. De hond. Labrador, of poedeltje, of herder. Lieve, trouwe dieren. Die je verzorgt, uitlaat en misschien wel binnen laat in huis. Maar in Israel was dat anders. Honden waren onrein. Niemand mocht ze aanraken, houden, aanhalen. Honden zwierven langs de straat. Wie ze aanraakte werd onrein. Honden hield je uit je buurt. En dan een dode hond. Ten eerste: een dode hond daar heb je helemaal niks aan. Dat geldt zelfs in onze cultuur. Een hond kan iets voor je doen. Iets halen, zelfs blinden geleiden. Een dode hond kan niets meer voor je doen. Mefiboseth zal wel gedacht hebben aan zijn verlamdheid. Wat kan hij als knecht voor David doen? Wat heeft David aan hem? In een maatschappij zonder machines en computers en electriciteit wat kan Mefiboseth doen om op het land te werken? En een dode hond die schoof men weg. Die ruimde men op, ver buiten het dorp, buiten de stad. Weg met zo'n onrein dood dier.

Een dode hond als ik ben. Onrein. Ik hoor niet bij U en de dingen van U in de buurt. Er hoort afstand te zijn tussen U en mij. Niet bekwaam om de Uwe te zijn. Aangetast door de zonde. Onrein geworden door mezelf. Wat kan ik voor U betekenen? Wat kunt U aan mij hebben? Engelen kunnen U veel zondelozer dienen. U zou mij zo kunnen wegschuiven. Van U af, van u weg. Dat zou redelijk, billijk, begrijpelijk, rechtvaardig zijn. Het zou toch te begrijpen zijn geweest als U mij had laten liggen, had gelaten waar ik was. Nooit had opgezocht. En ik had U ook niet opgezocht, dan zou ik verloren zijn gebleven en gegaan. Voor eeuwig van U gescheiden. Dat Gij hebt omgezien naar een dode hond als ik ben. Ik zag niet naar U om, maar Gij naar mij. Terwijl U enkel moeite met mij zult hebben. Ieder ander tegen wie ik misdaan zou hebben wat ik U misdaan heb zou zeggen: blijf van mij weg, ik hoef je niet meer. Maar Gij hebt naar mij omgezien.

Gemeente, dat doet genade met een mens. Waarachtige verootmoediging en oprecht berouw. Kent u dat? Deze vrucht van genade. Iets van deze vrucht. Je kunt veel voor God willen doen, je kunt zeggen Hem te dienen, veel in de gemeente doen, aan de buitenkant in alle opzichten godsdienstig eruit zien en overkomen, maar hier gaat het om van binnen. Deze verootmoediging. En dan zeggen we het maar direct: wie hier niets van kent, bedriegt zich als hij zich reken tot Gods kinderen en voor ware gelovige houdt. Zonder dit is ons geloof, ons dienen van God ijdel, hol, leeg.

Dit is vrucht van genade. Dat betekent ook: hoe dichter bij de genade hoe meer van deze vrucht. De overgave aan het aanbod van de Koning, de overgave aan Jezus Die Zijn goedertierenheid wil bewijzen, die zorgt ervoor. Het is vrucht, geen voorwaarde tot, maar vrucht van genade. En hoe meer je je aan de genade toevertrouwt, hoe meer deze vrucht er zijn zal en komen zal. Je geloofsleven lang. Je verootmoediging wordt steeds dieper en hartgrondiger. Je komt er nog steeds dieper achter: wat ben ik onrein, wat heeft de Heere een werk met me en last van mij, wat zou Hij me van Zich weg hebben kunnen schuiven zonder dat Hem enige blaam zou treffen.

Gemeente, bent u dat aanbod van genade te voet gevallen? Voor die goedertierenheid van de Heere, van Koning Jezus bezweken? Of gaan wij eraan voorbij. Gaan we liever terug naar Lodebar, ver van Jezus vandaan, ons oude leven verder. Blind voor onze ellende en de wreedheid van de vorst er duisternis, blind voor de heerlijkheid en goedheid van Koning Jezus.

En zo wordt Mefiboseth kind aan tafel in het huis van de koning. Daar zit hij, ligt hij aan. Als je goed kijkt zie je dat hij nog steeds verlamd is. Dat zal zijn leven lang zo blijven. En hij eet brood staat er. Dat betekent: gewoon eten. David belooft hem geen gebak, croissantjes, gevulde koeken enzovoort. Maar weet je wat het zo bijzonder maakt? Hij zit aan des konings tafel! Hij mag de koning zien. Hij mag de koning beter leren kennen. Hij mag de liefde en zorg van de koning gewaar worden. Hij mag kind aan huis zijn. Dat maakt die gewone maaltijd, dat maakt dat verlamd zijn toch zo bijzonder: als kind van de koning te zijn.

Dat maakt het zo bijzonder dat leven met de Heere. Je kunt om zo te zeggen verlamd blijven. Die grote handicap blijft, dat zware kruis is niet weg. Er verandert wat dat betreft niets, misschien komt er wel een stukje kruis bij: weerstand, verdrukking, vervolging. En het leven is een leven zonder extra's misschien, hoewel wij vaak nog wel wat extra's hebben. Maar wat het zo bijzonder maakt: ik mag nu eten aan des Konings tafel.

En middenin mijn zorgen en onder het kruis maakt dat mijn troost uit. Alles ontvang ik van de hemelse Koning. Ook mijn dagelijkse brood. Ook mijn gewone eten en drinken. Aan des Konings tafel. Hij laat Zichzelf mij kennen, Hij openbaart Zichzelf meer en meer. Hij doet mij kind zijn van de Vader. Alle dingen komen uit Zijn Vaderlijke hand, alle dingen zullen medewerken ten goede. Alle dingen louteren mij voor de hemelse erfenis. Dat maakt het leven rijk.

Had ik daar maar meer besef van elke dag. Het zou mij voor zoveel geklaag bewaren, voor zoveel ontevredenheid. Want ik leef er soms zo ver vandaan. En dan zie ik alle dingen kaal en op zichzelf. Maar van tijd tot tijd nodigt de Koning mij aan Zijn tafel. Zijn bijzondere tafel. Bij brood en wijn. En dan mag ik het zien en proeven. Hij voor mij, daar ik anders de eeuwige dood had moeten sterven. Hij gaf Zichzelf. Zijn leven, Zijn bloed. Zo kocht Hij mij, daarom bewaart Hij mij, daarom zal ik Zijn kind blijven en eeuwig wezen. Aan des Konings tafel. En het is duizend keer waar: Beter met brood en verlamd aan des konings tafel, dan met overvloed en zonder gebrek ergens anders. Want dat leven ergens anders dat komt Hem een keer tegen. Op de jongste dag. En dan is Zijn toorn verschrikkelijk. Zijn goedertierenheid afgewezen. De toorn van het Lam zal vreselijk zijn. Maar de kinderen ontvangen de erfenis. Voor eeuwig. De Koning zien in Zijn schoonheid, Zijn liefde. De Koning Die naar mij heeft omgezien.

Amen